

de H.A.F. 25 jaar

Wederom mogen wij een verslag uitbrengen van een H.A.F.-feest. Zo mogelijk is het weer moeilijker dan de vorige malen.

Hoe de speciale sfeer weer te geven, die steeds de H.A.F.-festijnen van de laatste jaren omlijst?!

Schrijver dezes herinnert zich nog duidelijk het derde Lustrum in 1947 als een geslaagde avond met een dinertje met gezelschapspelletjes.

In de daarop volgende vijf jaar komt de grote groei van de club en onder vele anderen worden Brumsteede, Mac Gillavry en Zaatman lid.

Het filmen neemt een andere richting. Latent aanwezige krachten worden wakker geschud en er komt een aparte H.A.F.-stijl.

Het vierde Lustrum was daarvan een uiting. Een feest met een revue vol typische kolderbarst dan los en de toen opgevoerde nummers zal niemand der aanwezigen ooit vergeten. Uit de filmvriendenkring was de H.A.F.-familie geboren.

Drie jaar later treedt voorzitter Van Geest af na 17 jaar in het bestuur te hebben gezeten. Weer neemt de cabaret-kern de leiding in handen en zelden heeft een scheidende voorzitter zulk een hulde mogen ontvangen. Nauwelijks is dit feest achter de rug of in de verte nadert reeds het vijfde Lustrum. De club, door stijging van het ledental reeds twee maal gedwongen te verhuizen, moet zijn innerlijke kracht tonen. Nieuwe talenten worden aangetrokken, een andere opzet van het festijn voorgesteld en avond aan avond wordt weer gewerkt en gerepeteerd voor het programma.

1. Hans van Langerak en Jan van Hillo tijdens het goochelnummer.

2. Finale van Hocus Pocus H. A. F. V. I. n. r.: Pop Kroemer, Jan van Hillo, Hans van Langerak, Agnes van Langerak, Hans Berlijn en Mile Brumsteede.

3. V. r. n. l.: H. A. F.-voorzitter Krol en echtgenote N. O. V. A.-voorzitter Van Eldik en mevrouw Regensburg de Mooy.

4. Cees Giling poogt te gaan zingen. Hans van Geest en Cees Regensburg de Mooy staan gereed hem 'weg te voeren'.

5. Lustrumvoorzitter Van Geest met echtgenote aan de dans.

6. Op voedseljacht

Foto's W. Goosen en C. Regensburg de Mooy.

Is het een teken dat enkele bekende oudere leden wat bezonkener tevoorschijn komen en anderen met milde spot de hekel halen over verschijnselen in de filmerij?

De Lustrum-commissie, met erelid Van Geest als voorzitter, had reeds menen te kunnen voorzien dat de uitbundigheid na de twee belevenissen wel iets zou hebben ingeboet.

Maar welk een vergissing! Genoemde commissie bekent schuld: dit hadden ze niet verwacht.

Boos zijn de feestgangers, wanneer om twee uur het slot-accoord klinkt en voorzitter Krol zijn dankwoord spreekt en alle medewerkers bij naam bedankt voor het gebodene. De stemming zit er goed in en het smaakt naar veel meer. Het oude H.A.F.-vuur, blijkt sprankelend jong te zijn en ondanks alle 'boze' gezichten was dit het grootste cadeau dat de leden aan de Lustrumcommissie en dus aan de H.A.F. konden aanbieden.

De feestviering begint met een nabootsing van een bioscoopprogramma, na een welkomstwoord van Van Geest, waarin hij een ieder en speciaal de heer Van Eldik en de heer en mevrouw Rodbard begroet en de felicitaties memoreert.

In de bonte rij volgen de nummers voor de pauze:

- a) 'Het H.A.F.-journaal' van Jan van Hillo en Hans van Langerak.
- b) 'Een late Klokkfilm' door Jaap Zaatman.
- c) 'Documentaire Natuurfilm' door Wim Goosen en Cees Regensburg de Mooy.
- d) 'Musical' door The Three Aces, bestaande uit Jan van Hillo, Ron van Vleuten en Arnold Tripplaa.
- e) 'Bioscoop Reclame' van Wim Goosen.
- f) 'Entre-act', Goochelnummer door Hans van Langerak en Jan van Hillo.

De lachsalvo's en het applaus doen de makers van films en diapositieven en de vertolkers van de toneelnummers alle moeiten vergeten. Hiermede worden tevens de medewerkers achter de schermen geëerd t.w. Brumsteede, Van Geest en oud-voorzitter Mol. Inmiddels heeft tijdens de geanimeerde pauze Brumsteede zijn spelers voor het hoofdnummer verzameld, en staan naast hem Agnes van Langerak, Pop Kroemer, Hans Berlijn, Hans van Langerak, Jan van Hillo, Jaap Zaatman en Bob Mac Gillavry gereed Hocus Pocus H.A.F. ten tonele te gaan brengen. De belevenissen van de bewoners van Urania over 100 jaar op aarde, moet u zien! Ze zijn niet na te vertellen. Als steeds staan wij versteld over de ideeënrijkheid van onze Mile.

Nadat de zaal het lied Hocus Pocus H.A.F. na een ietwat aarzelend begin uit volle borst heeft meegezongen, brengt Van Geest hulde aan alle medewerkers. Speciaal Mile Brumsteede word in het zonnetje gezet.

Brumsteede schrijft hierover zelf in de H.A.F.-confocatie:

Het is weer verleden tijd: de feestavond van ons 25-jarig bestaan. Maandenlang hebben we naar deze feestavond toegeleefd. Toen zijn we op een zaterdagavond naar het Kurhaus gegaan, we hebben gekeken naar een H.A.F.-journaal, maar dit niet of nauwelijks gezien, omdat Brumsteede toch wel een tikeltje had onderbelicht, we hebben geluisterd naar Jaap Zaatman achter het klavier, naar de 'three Aces' die ons wijs wilden maken dat ze geluid voortbrachten en niet alleen maar gebaren maakten, we hebben onze kennis verrijkt aan de documentaire over de broedende paashaas, we hebben de filmreclame à la Goosen-Regensburg-van Geest met

meer belangstelling gevolgd dan we het in een bioscoop doen, we hebben ons verwonderd over het feit dat Hans van Langerak ook goochelen kon....

De NOVA-voorzitter Van Eldik heeft in zijn speech gesproken over een kwaliteit die hem duidelijk is geworden uit de H.A.F.-films die hij in de loop der jaren had gezien. Uit de titels bleek, dat men in de H.A.F. gaarne de eer liet aan wie ze toekwam. Ik had het eigenlijk nooit gerealiseerd hoe waar het was! Het is ook nu weer gebleken bij het aandeel dat ik aan de feestavond mocht leveren. De dames hadden heus andere plichten dan alleen maar repetities bijwonen. Maar ze kwamen, al moesten ze kleuter of zuigeling tijdelijk uitbesteden. Hans van Langerak had het druk met zijn cabaretgroep 'Schots en Scheef', toch stelde hij zich beschikbaar. Hetzelfde geldt voor Jan van Hillo, tot de hals verzonken in repetities van zijn toneelvereniging, die hem voor de volgende opvoering een rol had toebedeeld. Hans Berlijn was vaak in de weer met zijn Quo Vadis-kwintet (dat we nu kennen van ons bal-ná). De taak van Bob Mac Gillavry was een buitengewoon ondankbare, want hij scharrelde ongezien aan knoppen, zorgde dat geluid klonk als dat zo de bedoeling was. En toen Agnes van Langerak haar liedje zong en ikzelf, toen viel Jaap Zaatman buiten de kring van de schijnwerper. Onze voorzitter Krol heeft in zijn rede aan mij veel eer gegeven. Ik reik die hierbij over aan de andere H.A.F.-leden die met hart en ziel hun tijd en toewijding gaven om er een avond van te maken waar het prettig aan terugdenken is....

Inmiddels heeft het kwintet Quo Vadis de muziekinstrumenten warm gemaakt en gaan we naar een aangrenzende zaal om al dansende het uur O af te wachten.

Nog even lijkt het of voorzitter Krol niet precies om 12 uur zijn nieuwjaarsrede kan uitspreken daar Cees Giling zeven minuten voor het bewuste moment plotseling een lied wil gaan zingen. Zijn aankondiging hiervoor is als van ouds en bij de eerste slagen van de klok word hij door de aanwezige lustrumcommissieleden 'weggevoerd'. Er zijn nog feestgangers die niet door hebben dat dit alles doorgestoken kaart is geweest.

Onze praeses haalt vele feiten aan uit de historie van de H.A.F., waaruit gelukkig blijkt dat zelfs de oprichtingsvergadering al ruimoerig was geweest.

De grote bloei van de vereniging na de oorlog blijft uiteraard niet onbesproken en met de wens dat er nog meerdere jongere filmers de plaats van de zo langzamerhand

oudere voorgangers zullen gaan innemen, besluit de voorzitter zijn rede.

NOVA voorzitter Van Eldik complementeerde de H.A.F. waarbij hij, zoals reeds uit het aangehaalde stukje van Brumsteede bleek, speciaal waardeert dat de H.A.F.-leden gaarne anoniem meewerken om een idee van één hunner tot een goed resultaat te brengen en hem hiervoor alle eer te laten. Indien deze geest gehandhaafd blijft, zal het de H.A.F. goed blijven gaan.

Voorzitter Krol kan hierna het sein geven de gordijnen te openen, waarmede de algemene aanval op de flink opgetaste schotels kan beginnen.

Genietend van spijs en dans gaat de tijd voor velen veel te vlug voorbij, maar dat heeft u reeds kunnen lezen.

Al met al een feest de H.A.F. waardig.

Cees Regenburg de Mooy